Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐν δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ν. Κουλούρην, Λαμιαν. Δυστυχῶς δὲν μπορεῖμε νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Διατί το διήγημά σας δὲν εἶνε καθόλου ἐπιτυχές. Πρωτόλειον μάλλον, χωρὶς τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸ κι' ἀκόμη γραμμένο κι' ἀπ' τὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ χάρτου. Κ. Ι. Μ. Βαθύ (Λάμου). Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια θερμὰς εὐχαριστίας. Ι. Ἰωαννίδην, Κύπρον. Τὸ σταλὲν ὄχι κατάλληλον γιὰ τὸ «Μπουκέτο» δυστυχῶς. Ι. Ἰατρίδην, Πειραιᾶ. Μᾶς γράφετε:

«*Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά*

Σᾶς παρακαλῶ ἀκούσατε τὰς ὀλίγας γραμμὰς ἑνὸς ἀναγνώστου τοῦ προσφελεστάτου ἡμῶν παιριοδηκοῦ σας.

Ἐπτὰ ἔττει δὲν ἔλιψι το μπουνκέτο ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου. Ἔχο λυπὸν ἕνα ποίημα πρὸς δημοσίευσην καὶ θέλο νὰ τοποθετηθῆ εἰς μίαν μικρὰν γωνήτσαν τοῦ μπουκέτου. Σπ.ύδο λυπὸν νὰ συμβουλευθῶ τὴν εὐγενίαν σας πὸς πρέπτη νὰ βαδίσο ; διότη εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐπιχειρὸ αὐτὴν τὴν πράξιν.

Ἐὰν θέλετε δίναμε προθημότατα νὰ τὸ στύλο καὶ ἐὰν ἐσεῖς κρίνετε ὅτι τὸ ποίημα ἔχει τὴν ἀξίαν νὰ τοποθετιθῆ εἰς τὸ ἀγαπητόμας μπουνκέτο καλὸ; ἐσθῆ, ἐὰν ὄχι καὶ πάλη τὸ δέχουμε εὐχαρίστος μὴ μὲ ἀφήσετε παραπονεμένον. γράψατε λυπὸν σὰς παρακαλῶ ἐὰν τὸ δέχεσθε καὶ τὴ ἀκριβὸς θὰ στύλο μαζὴ μὲ τὸ ποίημα διότη ὅπως σὰς ἤπα ἀνότερο δὲν γνωρίζο.

μὴ μὲ πτραξιγεύσετε διὰ τὰ γραφόμενα ποὺ ἴσος νὰ εἶναι ἀνορθόγραφα διότι δὲν γνωρίζο πολλὰ γράμματα ὅπος ἐσεῖς θὰ νομίσετε. ἔχο μόνον μίαν μικρὰν πύραν καὶ μίαν κλείσην ποὺ ἴσος νὰ δήναμε νὰ συνθέσο ἕνα ποίημα...»

Λοιπὸν σᾶς λέμε καὶ μεῖς στεῖλτε τό... «ἀπείημα» καὶ ἂν εἶνε καλὸ θὰ τὸ «τωπωθετισομαι» εἰς μίαν γωνίαν. Ἀρκεῖ νὰ εἶναι καλό. Ι. Ματζαρην, Κηφισσιάν. Δυστυχῶς οἱ στίχοι σας ὄχι ἀπολύτως καλοί. Εὐάγγ. Τραντάλην, Πάτρας. Ἴδοὺ καὶ ἡ τρίτη συνέχεια τοῦ διηγήματός σας:

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γ'.

Τὴν Ἄννα ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὴν συνόδευε μία φίλη της, Σοφία μελαχροινὴ καλονή, ἡτις ἀνῆκε σὲ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια. Ὁ Γεώργιος χαιρέτησε κανονικὸς καὶ προσέφερε τὰ ἄνθη στὴν Ἄννα καὶ εἶπε:

— Δηλὴς δὲν θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ ξεχάσω τὴν καλωσύνη σας.

ἡ Ἄννα ἐχαμογέλασε πῆρε τὰ ἄνθη καὶ ἀπήντησε:

— Εὐχαριστῶ κύριε, καὶ τοῦ προσέφερε κάθησμα ὁ Γεώργιος ἠρνήθη νὰ καθήσῃ καὶ ἐδοκίμασε νὰ φύγῃ. ἡ Ἄννα ἐσηκώθη καὶ τὸν ἐκράτησε ἀπὸ τὰ χέρια:

— Ποῦ θὰ πᾶτε; τοῦ εἶπε σᾶς ἐπερίμενα μὲ τόσην ἀγωνία δὲν μπορεῖτε νὰ φύγετε ἀμέσως.

— Ἀφῆστε τῆς ἀπήντησε, ἤλθον νὰ σᾶς ἐδῶ γιὰ τελευταίαν φορὰ δὲν ἠμπορεῦσα νὰ μὴ σᾶς ἀποχαιρετησω εἶπε μηχανικῶς ὁ Γεώργος.

— Ποῦ θὰ πᾶτε; τὸν ἠρώτησε τρομαγμένη.

— Αὔριον τὸ πρωὶ θὰ φύγω διὰ τὸ Παρίσι, μοῦ ἐτηλεγράφησεν ὁ ἀδελφός μου.

— Ὄχι, ὄχι σᾶς περίμενα καθῆστε. ὄχι μὴ φεύγετε μὴ, ἐλάτε κοντὰ μου, καθῆστε μαζὺ μου, πῶς ἔγινε αὐτό! εἶπε ἡ Ἄννα.

Ὁ Γεώργος καθησε ἀναπαυτικά εἰς ἕνα κάθησμα καὶ διέταξε μία μπύρα καὶ ἄναψε ἕνα σιγαρέτο. Τὸ κάθησμα ὅλου ἔκατσε τὸ ἐκουνήτησε νευρικὰ καὶ στήριξε τὰ πόδια του στὴ γῆ καὶ ἐξηκολουθῆ νὰ κινῆ τὸ κάθησμα, ἡ μπύρα ἤλθε καὶ σιγὰ σιγὰ ἔπινε αὐτήν.

— Ἐπεράσατε ὡραία σήμερα; τῆς εἶπεν.

— ἀπὸ ποῦ τὸ ἐξάγετε.

— λάμπετε ὁλόκληρη.

— Ὄχι ἀπόψε θὰ περάσω καλά, εἶπε ἐκείνη.

— δυστυχῶς ὅμως πρέπει νὰ φύγω τώρα ἀμέσως καὶ ἐσηκώθη νὰ φύγῃ.

— Μὴν κινηθῆτε ἀπὸ τὴν θέσιν σας! εἶπε ἡ Ἄννα καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ καθῆσῃ πάλι. Τὰ θερμὰ της λόγια τὸν ἐνεψύχοναν τὸν ἔκαναν νὰ ἐλπίσῃ. ἐκείνη εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν πρώτη της αὐτὴ εὐτυχία τοῦ πῆρε τὸ χέρι τὸ ἔσφιξε σφικτὰ καὶ τόρεσε στὴν ἀχόρταγη ἀγκαλιά της καὶ ἤρχισε νὰ τοῦ μιλῆ μὲ ὅλη τὶ στοργικὴ λατρεία ποῦ τῆς ἐνέπνεε ἐκεῖνος ὁ ἀγνωστος νέος!!!

— Μέσα μου πάλι γιατὶ λάμπο ὁλόκληρη.

— Γιατί; ἠρώτησε ὁ Γεώργος.

— Γιατὶ σᾶς ἀγαπῶ, εἶπεν ἐκείνη.

Ἐπέρασε λίγη ὥρα ἔτσι μὲ σιγήν.

— Δηνὶς εἶμαι πουλὺ δυστυχισμένος! εἶπε ὁ Γεώργος.

— Τὸ ἀντίθετον συμβαίνει, εἶπεν ἐκείνη.

— Δὲν ἔχω τίποτε πειὰ νὰ κάνω ἐδῶ, εἶπεν ἐκεῖνος.

— Θέλω τὸ ὄνομά σας εἶπεν ἐκείνη.

— Γεώργος - Παύλου.

— Ἄννα - Ἀγγελοπούλου εἶπεν ἡ Ἄννα.

— Λοιπὸν Γεώργο μου πάστε μου τότε τὴ πρέπει νὰ κάμω.

— Νὰ μὲ ἀφῆστε νὰ φύγω χωρὶς νὰ μὲ σπαράζεται περισσότερον εἶπεν ἐκεῖνος.

Ἡ Ἄννα ἐσηκώθη ἐπάνω ἐπῆρε τὰ τριαντάφυλλα ὅπου τῆς εἶχε προσφέρει ὁ Γεώργος ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὴν φίλη της καὶ πῆρε τὸν Γεώργον ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν πῆγε στὴν πλουσία σκηνή της, ὅπου τοῦ προσέφερε κάθησμα, χαμογέλασε γλυκὰ καὶ τοῦ εἶπε.

— Πέστε μου γιατὶ φεύγετε πῶς τὸ ἀπεφασίσατε ἔτσι ἄξαφνα. θέλω τὴν ἀλήθεια Γιῶργο.

— Μὲ ὑποβάλεται σὲ μιὰ δοκιμασία Ἄννα, τῆς εἶπε θὰ ἦτο προαιμότερον νὰ μοῦ εὐχηθῆτε ἥσυχα ἡσυχα καλὸ ταξεῖδι.

— Ὄχι δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆτε αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν τὸ ἀπαιτῶ νὰ μοῦ πῆτε τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Γεώργος ἐσηκώθη νὰ φύγῃ.

— Εἶνε ἀργὰ τῆς εἶπε πρέπει νὰ φύγω.

— Ὄχι τοῦ εἶπε, τί θυσίες θέλεις νὰ κάμω πρὸς χάριν σου.

— Ἡσυχάστε τῆς εἶπεν ἐκείνος.

ἀλλ' ἐκείνη κρατήθηκε ἀπάνω του δυνατώτερα τὰ χείλη της ἐπληησίαζαν τὰ δικά του καὶ τοῦ εἶπε

— Μὴν φύγετε θάρθη ἡμέρα ποῦ θὰ εἴμαστε εὐτυχισμένοι θὰ τὸ δῆτε φίλησὲ με τώρα ἕλα φίλησέ με. ὁ Γεώργος ἠρνῆτο νὰ τὴν φιλήσῃ.

— Μή Ἄννα μου χρυσὴ μου Ἄννα δὲν εἶμαι εἰς θέσιν ἐγὼ γιὰ νὰ φιλήσω σᾶς, εἶμαι φτωχὸς πολὺ φτωχὸς πάρα πολὺ εἶμαι ἕνας ἐργάτης ἐγὼ ἤλθα μόνο καὶ μόνο νὰ σᾶς προσφέρω μερικὰ τριαντάφυλλα γιὰ τὸ καλὸ ὅπου μοῦ κάνατε, γιατὶ νὰ γίνω ἐγὼ σκάνδαλο τῆς τύχης σου. Ὄχι ὄχι Ἄννα μου εἶμαι πτωχὸς εἶμαι ἕνας ἐργάτης. ἡ Ἄννα τὸν ἔσφιξε ἀκόμα στὴν ἀγκαλιά της καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὥστε λοιπὸν γι' αὐτὸ μοῦ λέγατε ὅτι θὰ φεύγατε Ἔ; Ὄχι ἐγὼ θὰ σᾶς κάνω πλούσιον ὅτι θέλετε ἐγὼ γιὰ σᾶς θάρρος Γιῶργο χρήματα ὅσα θέλετε μόνον νὰ μ' ἀγαπάτε θέλω τίποτε ἄλλο δὲν ζητῶ.

— Μὰ εἶμαι πτωχὸς σᾶς λέω.

— Καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς κάνω πλούσιο σὰς λέγω, καὶ ἐκόλλησε τὰ χείλη της στὰ δικά του.

Τότε ὁ Γεώργος τὴν ἔσφιξε σφικτὰ καὶ τὴν φίλησε, ἡ Ἄννα δὲν ἠθέλε πλέον νὰ ξεκολλήση τὰ χείλη της ἀπὸ τοῦ Γεώργου, τότε ἐκείνη πάλιν τον ἀγκάλιασε καὶ τὰ χείλη τους βρέθηκαν πάλιν ἡνωμένα σὲ ἕνα ἀπροσφιμένο συνκλονιστικὸ φιλὶ κατόπιν ὁ Γεώργος ἀνεχώρησε ἀφοῦ εἶχε ἀποχαιρετήση τὴν Ἄννα.

Τὴν ἄλλην ἡμέρα τὸ πρωὶ ὁ κ. Ἰωάννης Ρήγας μέσα σ' ἕνα ὡραῖο αὐτοκίνητο ἤρχετο ἀπὸ τὰς Ἀθήνας στὴν Γλυφάδα διὰ νὰ εἰδῆ πῶς πήγαινε ἡ ἀγαπημένη του Ἄννα.

Τὸ αὐτοκίνητο ἐσταμάτησε εἴκοσι μέτρα πρὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Ρήγας χαρούμενος καὶ μὲ καμάρι κατηυθύνετο εἰς τὴν σκηνὴ ὅπου ἐφάτει στὰ χέρια του πολὺ ὡραῖα τριαντάφυλλα.

(Ἡ Συνέχεια στὸ προσεχὲς)

Θ. Λαμπίρην, Πειραιᾶ. Τὸ διήγημά σας πολὺ μεγάλο. Γράφετε ἀρκετὰ καλά. Στεῖλτε τίποτ πιὸ μικρό. Ἀποφεύγετε δὲ καὶ τὶς πολυλογίες. Θ. Γιαννακούλην. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἀπολυτως καλά. Δείχνουν ὅμως πῶς μπορεῖτε νὰ γράψετε κάτι κλύτερο καὶ τὸ κάτι αὐτὸ τὸ περιμένουμε μὲ βεβαιότητα. Ε. Ζωμαλιᾶν. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε. Κυττάξετε στὰ προηγούμενα φύλλα. Ἀσμοδαῖον, Ἀλεξίνδρειαν. Ἀνεπιτυχὴ ἀμφότερα. Τὸ πεζοτράγουδο πολὺ κοινό. Τὸ διήγημα πρωτότυπο κακογραμμένο, μὲ ἀσαφῆ σημεῖα, ἀκυρολεξίες κ.τ.λ. κ.τ.λ. Πρέπει νὰ διαβάσετε φιλολογία καὶ πολὺ μάλιστα. Εὐστρ. Τσακελάκον, Οἱ στίχοί σας ἐντελῶς κοινοί. Ἀφοῦ ὁμολογεῖτε πῶς δὲν ἔχετε στοιχειώδη κἂν μόρφωσιν πῶς θέλετε νὰ γράψετε μεγάλα πράγματα. Διαβάστε λοιπόν. Αὐτὸ εἶνε τὸ πιὸ ὠφέλιμο γιὰ σᾶς. Ἐ π α μ. Γ α λ... Πειραιᾶ. Ἀσφαλῶς θὰ σᾶς ἔχουμε ἀπ.ντήσῃ. Ἂν ἀργοῦμε, αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ ἡ ἀλληλογραφία εἶνε... βουνό!

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

STARR

MASTERTONE ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

ΑΘΗΝΑΙ: *Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31*

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: *Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26*